

על דבריהם דבעוברין ע"כ דלא שייך מאי חזית, דאל"ה איך יתכן שישראל אינו מצווה על העוברין, ודו"ק.

(קובץ קול התורה קובץ מ"ט ע' לח)

★★

בגמ': פועה זו מרים ולמה נקרא שמה פועה שהיתה פועה לזלד.

הראב"ד בהקדמה לספר יצירה (דף ח' ע"ד) כתב דאין לכתוב קמיע למקשה ומולידה טרם זמן, וכן כתב בספר הקנה בשם האריז"ל (הובא בתורת היולדת סי' א' הגהה א') שהכותב קמיע וגורם לעובר שיצא טרם זמנו, גורם לו מיתה טרם זמן הראוי לו, ולפעמים גורם וכו'. ויש להעיר מדברי התוס' בסוגיין שפירש בשם ר"ח שפועה היתה לוחשת לחישה ויוצא הולד כמו שעושים אלו עכשיו באזני האשה. ומה בין לחישה זו לכתובת קמיע וצ"ב. (וע' בספר דברי תורה (מהדורא ג' אות ל') שמחלק בין סגולות המקובלים מצדיקים שמותר, לכתובת קמיע.)

(קובץ קול התורה קובץ מט ע' לח)

★★

בגמ': בפרך - ר"א אומר בפה רך.

הנה ברש"י עה"פ (שמות א, יג): בפרך, כותב: בעבודה קשה, המפרכת את הגוף ומשברתו ע"כ. ולכאורה זה סותר לדברי הגמ' כאן שהי' זה בפה רך.

אך למעשה אין סתירה בין ב' הפירושים. שכן גם כאשר הוא בפה רך, שנראה שהכל הוא בנחת והכל הוא לטובה, אך למעשה הוא מפרך את הגוף ומשברתו.

כאשר מטפטים למוחו של אדם שכמה טוב הוא לו שיעבוד וירויח כסף, והונו ורכושו יגדל וייעשה עשיר גדול, והוא כעוור מתנהל בדרך זו. וכל שאיפתו ורצונו, כל מרצו וכוחו משקיע בזה להרבות הון. ולשם כך עובד ועמל ללא מנוחה וללא שלות נפש, כאשר אין לו מנוחה ואין לו שמחת חיים, ורק רדיפת הכסף כל היום. גם כאשר זה בא בפה רך, הכל נראה נוצץ ומרשים וטוב ויפה, אבל יש כאן סערת נפש. וזה עבודת פרך.

וזה סדר הפירוש הפסוקים. "וימררו את חייהם בעבודה קשה" - אפילו שלכאורה יש להם חיים, יש להם נכסים ורכוש, אעפ"כ "וימררו", החיים הם מרורים בגלל "בעבודה קשה", על הרצון והדאגת המחר, השאיפה והביקוש לעוד ועוד. עבודה קשה "בחומר", בחומריות. "ובלבנים", בלבנות עצמו עוד ועוד, לגדול עד בלי די.

גם אפשר לפרש "ובלבנים", מלשון בנים. שהתירוץ כביכול, הריני עובד בשביל הבנים, בשביל הנכדים וכו'.

(וללוי אמר)

★★

בגמ': בן חצרון - בן יפונה הוא וכו'.

מבואר בגמ' כאן מבואר דיפונה הוא חצרון בן פרץ. ונקרא כאן יפונה על שם שפנה מעצת המרגלים ע"ש. אך בירושלמי (פ"א דקדושין ה"ב) נראה דיש חולקים על זה דקאמר התם (לגבי מה דבעי להוכיח דבן ט' יכול להוליד): וכלב בן עשר וכמאן דאמר הוא כלב בן חצרון הוא כלב בן יפונה וכו' ע"כ. ומבואר דלאו כו"ע ס"ל כן ודו"ק.

★★

בגמ': רבי אחא בר חנינא אמר אותו היום ששה בסיון היה אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם מי שעתיד לקבל תורה מהר סיני ביום זה ילקה ביום זה.

הגאון רבי מרדכי בענט זצ"ל העיר, אשר לכן נוהגים לשטוח עשבים בחג השבועות, זכר למש"כ 'ותשימהו בסוף' שהיה בו' בסיון, כמובא כאן.

★★

בגמ': ראו שמושיעין של ישראל במים הוא לוקה עמדו וגזרו כל הבן היולד היאורה תשליכוהו, כיון דשדיוה למשה אמרו תו לא חזינן כי ההוא סימנא במלו לגזירתיהו.

מפרשים ברבינו בחיי והאלישיך הק' (וכן משמעות הגמ'), יוכבד ידעה שהחוזים בכוכבים אמרו לפרעה היום נולד מושיעין של ישראל, וסופו שילקה במים. ברם ידעה כי